

Evangeliet enligt Markus

Johannes döparen

1 ¹ Här börjar evangeliet om Jesus, Messias, Guds son.

² Det står skrivet hos profeten Jesaja:

*Se, jag sänder min budbärare före dig,
han ska bereda vägen för dig.*

³ En röst ropar i öknen:

*Bana väg för Herren,
gör hans stigar raka.*

⁴ Så trädde Johannes fram och döpte i öknen och förkunnade ett dop till förändring och syndernas förlåtelse. ⁵ Och alla som bodde i Judeen och Jerusalem kom ut till honom. De döptes av honom i Jordanfloden och bekände så sina synder. ⁶ Johannes var klädd i kamelhår med ett läderbälte om midjan, och han åt gräshoppor och vildhonung. ⁷ Han förkunnade: »Det kommer en efter mig som är starkare än jag, och jag är inte värdig att böja mig ner och knyta upp hans sandalremmar. ⁸ Jag har döpt er med vatten, men han ska döpa er med helig ande.«

Jesus döps

⁹ Vid den tiden kom Jesus från Nasaret i Galileen och döptes i Jordan av Johannes. ¹⁰ Just som han steg upp ur vattnet, såg han himlen dela sig och Anden komma ner som en duva till honom. ¹¹ Och en röst hördes från himlen: »Du är min älskade son, i dig har jag funnit glädje.«

Jesus frestas

¹² Anden drev honom genast ut i öknen. ¹³ Han var i öknen under fyrtio dagar och frestades av Satan. Där levde han bland de vilda djuren och änglarna tjänade honom.

1.1 *Jesus, Messias* Eller: *Jesus Kristus*. Både »Messias« (hebreiska) och »Kristus« (grekiska) betyder »den smorde«.

1.1 *Guds son* Orden förekommer bara i vissa handskrifter.

1.2 *hos profeten Jesaja* Citatet är en sammanfogning av Mal 3:1 och Jes 40:3.

1.4 *ett dop till förändring* Jfr Mark 1:15 med not.

1.13 *Satan* Senare i evangeliet är det Petrus som blir röst åt Satan och får en sträng tillrättavisning av Jesus, Mark 8:31–33.

1.2 *Se, jag sänder min budbärare* Mal 3:1; 2~Mos 23:20   **1.3** *Bana väg för Herren* Jes 40:3

Jesus börjar sin verksamhet i Galileen

¹⁴ När Johannes hade utlämnats och fängslats kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds evangelium.

¹⁵ Han sa: »Tiden är inne och Guds rike är nära. Ändra ert sätt att tänka och var trogna evangeliet.«

De första lärjungarna

¹⁶ När han gick längs Galileiska sjön fick han se Simon och hans bror Andreas kasta ut nät i sjön, för de var fiskare. ¹⁷ Och Jesus sa till dem: »Kom och följ mig, så ska jag göra er till människofiskare.« ¹⁸ Då släppte de näten och följde honom. ¹⁹ När han hade gått en liten bit till fick han se Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, som gjorde i ordning sina nät i båten. ²⁰ Genast kallade han på dem, och de lämnade sin far Sebedaios och hans lejda arbetare i båten och följde honom.

I Kafarnaums synagoga

²¹ De kom till Kafarnaum, och så snart det blev sabbat gick han till synagogan och undervisade. ²² Och folk blev överväldigade av hans undervisning, för han undervisade dem med makt och inte som de skriftlärdade.

²³ Nu fanns det i deras synagoga en man med en oren ande och han började vråla: ²⁴ »Varför stör du oss, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att förgöra oss? Jag vet vem du är: Guds helige.« ²⁵ Men Jesus tillrättavisade honom och sa: »Håll tyst och far ut ur honom!« ²⁶ Och den orena anden ryckte och slet i honom, ropade med hög röst och for ut ur honom. ²⁷ Och alla blev så skakade att de frågade varandra: »Vad är detta? En ny undervisning, framförd med makt! Han befäller de orena andarna, och de lyder honom.«

²⁸ Och ryktet om honom spred sig genast över hela Galileen.

Simons svärmor och andra sjuka botas

²⁹ När de hade kommit ut ur synagogan gick de till Simons och Andreas hus tillsammans med Jakob och Johannes. ³⁰ Simons svärmor låg sjuk i feber, och det talade de genast om för honom. ³¹ Han gick fram till henne, grep hennes hand och reste henne upp. Då lämnade febern henne, och hon betjänade dem. ³² När

1.14 utlämnats och fängslats Ordagrant bara »överlämnats« eller »utlämnats«. Det grekiska ordet är ett centralt nytestamentligt begrepp. Ibland handlar det om överlämnandet och vidareförandet av viktiga traditioner och läror (se Mark 7:13), ibland handlar det om utlämnandet till myndigheter och domstolar (se Mark 10:33). Här i Mark 1:14 behövs ett förtydligande: »och fängslats«. Jfr Mark 6:17.

1.15 Ändra ert sätt att tänka Översättningen återger det grekiska ordets innebörd. Detta är rimligen så Markusevangeliets författare och mottagare uppfattade saken. I den hebreiska bibeln (GT) förekommer ofta det mer konkreta bildspråket »vända om«.

1.15 var trogna Det grekiska verbet handlar om mycket mer än intellektuellt försanthållande. Det handlar om att vara trogen, lojal och att ha tillit.

1.16 kasta ut nät Uttrycket refererar till ett runt kastnät som virades runt armen och sedan kastades ut i vattnet.

1.20 lejda arbetare Alternativ översättning: *daglönare*.

1.22 överväldigade Verbet uttrycker en bestående reaktion, snarare än en tillfällig häpenhet.

1.31 betjänade Verbet *diakonein* är ett teologiskt nyckelord i Markusevangeliet. Se Mark 1:13; 10:45 och 15:41.

det blivit kväll och solen hade gått ner, kom folk till honom med alla sjuka och besatta.³³ Hela staden hade samlats utanför dörren.³⁴ Han botade många som led av olika sjukdomar, och han drev ut många demoner. Men han lät inte demonerna tala, eftersom de hade klart för sig vem han var.

Jesus ber och förkunnar

³⁵ Mycket tidigt nästa morgon, medan det fortfarande var mörkt, steg han upp och gav sig av till en öde plats, och där bad han.³⁶ Simon och de han hade hos sig skyndade efter honom.³⁷ De fann honom och sa: »Alla söker efter dig.«³⁸ Då svarade han: »Låt oss gå någon annanstans, till handelsplatserna i närheten, så att jag kan förkunna även där. Det är för den sakens skull jag har gett mig ut.«³⁹ Och han gick runt i hela Galileen, förkunnade i deras synagogor och drev ut demoner.

En spetälsk blir ren

⁴⁰ En spetälsk kom fram och bad honom om hjälp, föll på knä och sa: »Om du vill, kan du göra mig ren.«
⁴¹ Och Jesus kände medlidande med honom, sträckte ut handen, rörde vid honom och sa: »Det vill jag. Bli ren!«
⁴² Då lämnade spetälskan honom med en gång, och han blev ren.⁴³ Jesus sände genast iväg honom med en skarp tillsägelse:⁴⁴ »Se till att du inte säger något till någon. Gå istället och visa dig för prästen, och bär fram det offer för din rening som Mose har bestämt, till ett vittnesbörd för dem.«⁴⁵ Men han gick iväg och började förkunna och tala om saken vitt och brett. Därför kunde Jesus inte längre öppet gå in i någon stad, utan han höll till utanför städerna, på öde platser. Och folk kom till honom från alla håll.

1.38 *handelsplatserna i närheten* Den grekiska termen, ordagrant »bystad«, refererar till en marknadsstad eller småstad, större än en by och mindre än en vanlig stad.

1.41 *kände medlidande* Annan läsart: *blev arg*. Denna läsart har relativt svagt stöd i handskriftstraditionen, men har ändå ibland uppfattats som ursprunglig med hänvisning till att den är »svårare«.

1.44 *offer för din rening* Det som skulle bäras fram var de offer som anges i bestämmelserna för personer som tillfrisknat från spetälska, se 3~Mos 14:10–32.

1.45 *förkunna* Verbet är av grundläggande teologisk innebörd för evangeliets författare. Jesus förkunnar i Mark 1:14, 38–39 och lärjungarna får uppdraget i Mark 3:14 och 6:12.

En lam man i Kafarnaum botas

2¹ När han återvände till Kafarnaum några dagar senare fick folk höra att han var hemma. ² Och det samlades så många att de inte fick plats ens utanför dörren längre, och han lade ut ordet för dem. ³ Då kom de till honom med en lam som bars av fyra personer. ⁴ Eftersom de inte kunde bära fram mannen till honom på grund av allt folk, bröt de upp taket ovanför honom, gjorde ett hål och sänkte ner baren som den lame låg på. ⁵ När Jesus såg deras tro sa han till den lame: »Mitt barn, dina synder är förlåtna.«

⁶ Men några skriftlärda satt där och tänkte i sitt inre: ⁷ »Varför säger han så? Han hädar ju. Vem kan förlåta synder utom Gud själv?« ⁸ När Jesus förstod i sin ande att de tänkte på det sättet, sa han till dem: »Varför tänker ni så i ert inre? ⁹ Vad är lättast att säga till den lame: Dina synder är förlåtna, eller: Stå upp, ta din bår och gå? ¹⁰ Men för att ni ska veta att Människosonen har makt att förlåta synder på jorden« – och nu vände han sig till den lame: ¹¹ »Till dig säger jag: Stå upp, ta din bår och gå hem.« ¹² Och han ställde sig upp, tog genast sin bår och gick ut i allas åsyn, så att de häpnade och prisade Gud och sa: »Något liknande har vi då aldrig sett!«

Tullindrivaren Levi blir lärjunge

¹³ Han gick åter längs sjön. Då kom allt folk till honom, och han undervisade dem. ¹⁴ När han gick där fick han syn på Levi, Alfaios son, som satt vid tullhuset, och han sa till honom: »Följ mig.« Då reste sig Levi och följde honom.

¹⁵ När han senare låg till bords i Levis hus, var det många skatteindrivare och syndare som låg till bords tillsammans med Jesus och hans lärjungar, för de var många och de följde honom. ¹⁶ Och när de skriftlärda bland fariseerna såg att han åt med syndare och skatteindrivare, frågade de hans lärjungar: »Varför äter han med skatteindrivare och syndare?« ¹⁷ När Jesus hörde detta sa han till dem: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

Frågan om fasta

¹⁸ Johannes lärjungar och fariseerna fastade, och folk kom och frågade honom: »Hur kommer det sig att Johannes lärjungar och fariseernas lärjungar fastar, men inte dina?« ¹⁹ Jesus svarade dem: »Inte kan väl bröllopgästerna fasta medan brudgummen är hos dem? Så länge de har brudgummen hos sig kan de inte fasta. ²⁰ Men det ska komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och på den dagen, då ska de fasta. ²¹ Ingen syr fast en lapp av okrympt tyg på ett gammalt plagg. I så fall sliter ju den nya lappen med sig det gamla tyget, och revan blir värre. ²² Och ingen fyller nytt vin i gamla vinsäckar. I så fall kommer vinet att spränga säckarna, och både vinet och säckarna förstörs. Nej, nytt vin hålls i nya säckar.«

2.5 är förlåtna I de grekiska handskrifterna förekommer såväl presens passivum (förlåts) som perfekt passivum (har förlåtits). Poängen är förmodligen att synderna förlåts i samma ögonblick som Jesus uttalar orden – performativt.

2.15 skatteindrivare Alternativt: *tullindrivare*. I vid mening syftar det grekiska ordet på människor som drev in skatt åt romarna. Ofta handlade det om beskattning av varor på väg in i städerna för försäljning. Det vanligaste var dock allmän indrivning av skatter.

Frågan om sabbaten

²³ När han på sabbaten vandrade genom sädesfälten, började hans lärjungar rycka av axen där de gick.
²⁴ Då sa fariseerna till honom: »Se, varför gör de sådant på sabbaten som inte är tillåtet?« ²⁵ Han svarade dem: »Har ni aldrig läst vad David gjorde när han och hans följeslagare blev hungriga och behövde mat,
²⁶ hur han då gick in i Guds hus, på den tid Evjatar var överstepräst, och åt skådebröden, som inga andra än prästerna får äta, och hur han också gav åt dem som var med honom?« ²⁷ Sedan sa han till dem: »Sabbaten blev till för människan och inte människan för sabbaten. ²⁸ Därför är Människosonen herre också över sabbaten.«

2.26 *Evjatar* En präst som följde med kung David i hans exil (1~Sam 22:20–23:13; 2~Sam 15:24–29).

2.26 *skådebröden* Enligt Moses lag skulle dessa bröd varje sabbatsdag läggas fram inför Herren i templet, och de fick bara ätas av prästerna. Se 3~Mos 24:5–9.

Mannen med en förtvinad hand

3¹ Han gick till synagogan igen och där fanns en man med en förtvinad hand. ² De höll ögonen på Jesus för att se om han skulle bota mannen på sabbaten. Det gjorde de för att få något att anklaga honom för. ³ Och han sa till mannen med den förtvinade handen: »Res dig och kom fram.« ⁴ Sedan frågade han dem: »Vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller ont, att rädda ett liv eller att döda?« De teg. ⁵ Då såg han på dem med vrede, bedrövad över att deras hjärtan var så hårda, och sa till mannen: »Sträck fram handen.« Och han sträckte fram den och hans hand blev bra igen. ⁶ Då gick fariseerna iväg och började genast göra upp planer med herodianerna på att röja Jesus ur vägen.

Stora folkskaror kommer till Jesus

⁷ Jesus drog sig med sina lärjungar bort till sjön. En stor skara från Galileen följde efter, men också från Judeen, ⁸ Jerusalem och Idumeen, från andra sidan Jordan och från trakterna av Tyrus och Sidon, kom folk till honom i stora skaror när de hörde talas om allt han gjorde. ⁹ Han sa åt sina lärjungar att hålla en båt redo åt honom, för att han skulle slippa bli trängd av folket. ¹⁰ Han hade botat många, och alla som led av någon plåga trängde sig nu på honom för att få röra vid honom. ¹¹ Och när de orena andarna såg honom föll de ner inför honom och utropade: »Du är Guds son!« ¹² Men han förbjöd dem strängt att avslöja honom.

De tolv utses

¹³ Sedan gick han upp på ett berg och kallade till sig dem han ville, och de kom till honom. ¹⁴ Han utsåg tolv, vilka han också kallade apostlar, för att de skulle vara tillsammans med honom och för att han skulle sända ut dem att förkunna ¹⁵ och ha makt att driva ut demonerna. ¹⁶ Han utsåg dessa tolv: Simon, som han gav namnet Petrus, ¹⁷ Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, vilka han gav han namnet Boanerges, som betyder Åskans söner, ¹⁸ vidare Andreas, Filippos, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Jakob, Alfaios son, Taddaios, Simon Kananaios ¹⁹ och Judas Iskariot, han som också utlämnade honom.

Jesus och demonerna

²⁰ När han kom hem samlades folket på nytt, så att de inte ens fick möjlighet att äta. ²¹ När hans släktingar fick höra det ryckte de ut för att ta hand om honom, för folk sa att han var från sina sinnen. ²² De skriftlärda som hade kommit ner från Jerusalem sa: »Han är besatt av Beelsebul! Det är med hjälp av demonernas furste han driver ut demonerna.« ²³ Han kallade dem till sig och talade till dem i liknelser: »Hur kan

---

3.6 herodianerna Herodes Antipas, som bodde i Tiberias i Galileen, hade anhängare som drog nytta av politisk lojalitet med Rom. En del forskare anser att esseerna kunde ingå i gruppen herodianer.

3.8 Idumeen Området söder om Judeen.

3.14 vilka han också kallade apostlar Vissa handskrifter saknar denna bisats.

3.20 folket Eller: *folk*. Det är oklart om den grekiska texten ursprungligen hade bestämd artikel eller inte.

3.22 Beelsebul Ursprungligen namnet på en av filisteernas gudar (2~Kung 1:2-4), men här används det om en demon eller djävulen.

Satan driva ut Satan? ²⁴ Om ett rike kommer i strid med sig självt kan det riket inte bestå. ²⁵ Om ett hushåll kommer i strid med sig självt kan det hushållet inte bestå. ²⁶ Och om Satan tar strid med sig själv och splittras kan han inte bestå, utan då är det slut med honom. ²⁷ Nej, ingen kan gå in i den starkes hus och plundra honom på hans ägodelar utan att först ha bundit honom. Då kan han plundra hans hus. ²⁸ Sannerligen säger jag er: Allt ska människorna få förlåtelse för, både synder och hädelser, hur mycket de än hädar. ²⁹ Men den som hädar den heliga anden får aldrig någonsin förlåtelse utan är skyldig till evig synd.« ³⁰ De sa ju: »Han har en oren ande.«

Jesus och hans närmaste

³¹ Då kom hans mor och hans syskon dit. De blev stående utanför och lät kalla på honom. ³² Det satt mycket folk omkring honom, och de sa: »Din mor och dina bröder och dina systrar står utanför och frågar efter dig. ³³ Han svarade: »Vem är min mor och vilka är mina syskon?« ³⁴ Och han såg på dem som satt runt omkring honom och sa: »Här är min mor och mina syskon. ³⁵ Den som gör Guds vilja, den är min bror och syster och mor.«

3.32 och *dina systrar* Vissa handskrifter saknar frasen »och dina systrar«.

Liknelsen om sådden

4¹ Han började åter undervisa vid sjön. Det samlades väldigt mycket folk omkring honom, och därför steg han i en båt och satt i den ute på sjön, medan allt folket stod på land utmed sjön.² Han undervisade dem mycket i liknelser, och i sin undervisning sa han till dem:³ »Hör på! En lantarbetare gick ut för att så.⁴ När han sådde föll en del av utsädet längs vägen, och fåglarna kom och åt upp det.⁵ Annat föll på den steniga marken där det inte fanns mycket jord, och det sköt genast upp eftersom jorden var tunn.⁶ När solen gått upp sveddes det och vissnade, eftersom det saknade rot.⁷ Annat föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det, så att det inte bar frukt.⁸ Men en del av utsädet föll i den goda jorden, och det sköt upp, växte och bar frukt – trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.«⁹ Och han sa: »Hör, du som har öron att höra med.«

Liknelsernas syfte

¹⁰ När han blivit ensam med de tolv och de andra som var med honom frågade de honom om liknelserna.
¹¹ Han sa: »Ni har fått tillgång till Guds rikets mysterium, men de som står utanför får ta del av allt i liknelser,¹² för att *de ska se med sina ögon men ändå inte inse, de ska höra med sina öron utan att förstå. De vänder därför aldrig om och får förlåtelse.*«

Tolkning av liknelsen om sådden

¹³ Och han sa till dem: »Begriper ni inte den här liknelsen? Hur ska ni då kunna förstå alla mina liknelser?
¹⁴ Det lantarbetaren sår är ordet.¹⁵ Sådden längs vägen är de hos vilka ordet sås, men när de hört det kommer Satan genast och tar bort ordet som är sått i dem.¹⁶ Sådden på den steniga marken är de som hör ordet och genast tar emot det med glädje¹⁷ men som inte har något rotfäste inom sig utan bara håller ut en tid. När de sedan möter lidande och förföljelse för ordets skull kommer de genast på fall.¹⁸ Sådden bland tistlarna är de som hör ordet,¹⁹ men världsliga bekymmer, rikedomens lockelse och begär efter annat kommer in och kväver ordet, så att det inte bär frukt.²⁰ Sådden i den goda jorden är de som hör ordet, tar det till sig och bär frukt – trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.

4.3 *lantarbetare* Annan möjlig översättning: *lantbrukare* Ordagrant: *Den som sår.*

4.11 *mysterium* Eller: *hemlighet*. Det grekiska ordet *mysterion* är centralt både inom grekiskspråkig judisk apokalyptik och i de samtida mysteriereligionerna. Det handlar om att vara invigd och få insikt genom uppenbarelse.

4.12 *ska se* Jes 6:9–10

Liknelsen om oljelampan

²¹ Han sa till dem: »En oljelampa tas väl inte fram för att sättas under sädesmättet eller sängen? Sätts den inte på lamphållaren? ²² För det finns inget dolt som inte ska tas fram i ljuset, och inget undangömt som inte ska komma i dagen. ²³ Hör, du som har öron att höra med.«

²⁴ Och han sa till dem: »Var uppmärksamma på vad ni hör. Med samma mått som ni mäter med ska det mätas upp åt er, och det med råge. ²⁵ För åt dem som har, ska ges, men från dem som inte har ska tas också det de har.«

Liknelsen om den växande sådden

²⁶ Och han sa: »Med Guds rike är det som när en man har spridit utsädet över jorden. ²⁷ Han sover och stiger upp, nätter och dagar går, och säden gror och växer sig hög, och själv vet han inte hur. ²⁸ Av sig själv bär jorden frukt, först strå, sedan ax och därefter moget korn i axet. ²⁹ När grödan är mogen, låter han genast skäran gå, för skördetiden har kommit.«

Liknelsen om senapskornet

³⁰ Och han sa: »Vad ska vi likna Guds rike vid? Vilken liknelse ska vi använda? ³¹ Det är som ett senapskorn. När det sås i jorden är det minst av alla frön på jorden, ³² men när det har såtts, växer det upp och blir större än alla andra köksväxter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.«

³³ Med många sådana liknelser lade han ut ordet för dem, allt efter deras förmåga att höra och ta till sig. ³⁴ Han talade bara till dem i liknelser, men när han blivit ensam med sina lärjungar förklarade han allt för dem.

Vinden och sjön lyder Jesus

³⁵ Samma dag, framåt kvällen, sa han till dem: »Kom så far vi över till andra sidan.« ³⁶ De lämnade folket och gjorde honom sällskap i båten och tog honom med sig, och andra båtar följde med. ³⁷ Då kom en stark virvelvind och vågorna slog in i båten, så att den snart började fyllas. ³⁸ Men själv låg han och sov i aktern med huvudet på dynan. De väckte honom och sa: »Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?« ³⁹ Han vaknade, och han tillrättavisade vinden och sa till sjön: »Tig! Håll tyst!« Och vinden lade sig och det blev kav lugnt. ⁴⁰ Han sa till dem: »Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?« ⁴¹ De fylldes av fruktan och sa till varandra: »Vem är då denne, eftersom både vinden och sjön lyder honom?«

4.21 sädesmättet Grundtexten har ett latinskt lånord för ett volymmått för torrvaror om 8,7 liter. Här refererar det förmodligen till en sädeskruka av den storleken som om natten kunde sättas över oljelampan för att avskärma eller släcka den.

4.22 tas fram i ljuset Ordagrant »bli uppenbar« . Ett betydelsefullt teologiskt begrepp som återfinns i många nytestamentliga texter.

4.38 i aktern Det var vanligt att båtar hade en dyna eller sittkudde i aktern för rorsmannen.

4.29 Joel 3:13   **4.32** Hes 17:23

Den besatte och grisflocken

5¹ De kom till andra sidan sjön, till gerasenernas område. ² Så snart han hade stigit ur båten kom en man emot honom från gravområdet. Han hade en oren ande ³ och bodde bland gravarna. Ingen kunde längre binda honom ens med kedjor. ⁴ För han hade gång på gång blivit bunden med fotbojor och kedjor, men hade slitit sönder kedjorna och brutit av fotbojorna, och ingen kunde rå på honom. ⁵ Alltid, natt som dag, höll han till bland gravarna och på bergen, och han skrek och skar sig själv med stenar. ⁶ När han fick syn på Jesus långt bortifrån, sprang han fram och föll ner för honom ⁷ och ropade med hög röst: »Varför kommer du och lägger dig i, Jesus, du som är son till Gud, den Högste? Jag besvär dig vid Gud, plåga mig inte!« ⁸ Jesus skulle nämligen just säga till honom: »Far ut ur mannen, du orena ande!« ⁹ Nu frågade han: »Vad heter du?« Mannen svarade: »Mitt namn är Legion, för vi är många.« ¹⁰ Och han bönföll honom att inte skicka iväg dem från området.

¹¹ En stor grisflock vallades där intill berget, ¹² och de orena andarna bad honom: »Skicka iväg oss till grisarna, så att vi kan fara in i dem.« ¹³ Det gick han med på. Och de orena andarna for ut ur mannen och in i grisarna. Flocken, runt två tusen djur, satte då av utför branten och ner i sjön, och där drunknade de. ¹⁴ De som vallade grisarna flydde därifrån och berättade om det i staden och på landsbygden, och folk kom för att se vad som hade hänt. ¹⁵ De kom till Jesus och såg den besatte, han som hade haft Legion i sig, sitta där klädd och sansad, och de greps av fruktan. ¹⁶ De som sett vad som hänt med den besatte och med grisarna berättade om det för dem. ¹⁷ Då bad de Jesus att ge sig av från deras område. ¹⁸ När han steg i båten bad mannen som hade varit besatt att få följa med honom. ¹⁹ Men han lät honom inte göra det utan sa till honom: »Gå hem till de dina och berätta för dem om allt som Herren har gjort med dig och hur han har förbarmat sig över dig. ²⁰ Då gav sig mannen av och började förkunna i Dekapolis om allt som Jesus hade gjort med honom, och alla blev förvånade.

Jairos dotter och kvinnan med blödningar

²¹ När Jesus hade farit tillbaka till andra sidan med båten samlades mycket folk omkring honom. Medan han befann sig vid sjön, ²² kom en av synagogföreståndarna, som hette Jairos. När han fick se Jesus föll han ner för hans fötter ²³ och bad ihärdigt: »Min lilla dotter håller på att dö. Kom och lägg händerna på henne, så att hon räddas och får leva.« ²⁴ Jesus gick iväg med honom och mycket folk följde efter och trängde sig in på honom. ²⁵ Bland dem fanns en kvinna som i tolv års tid hade haft blödningar. ²⁶ Hon hade fått lida mycket hos många läkare och spenderat allt hon ägde, men inget hade hjälpt, utan hon hade

---

5.1 *gerasenernas* Andra läsarter: *gadarenerernas* eller *gergesenernas*.

5.7 *besvär dig vid Gud* Detta är en formelartad besvärjelse.

5.9 *Legion* En legion var romarnas största militärenhet, en armé bestående av omkring 6 000 man.

5.19 *förbarmat* Ett nytestamentligt nyckelord som förekommer vid två tillfällen i Markusevangeliet. Se Mark 10:47–48.

5.20 *Dekapolis* En sammanslutning av tio städer som låg öster om Jordanfloden.

5.22 *en av synagogföreståndarna* Synagogor hade bara en ledare eller föreståndare, men Markus framställer dem återkommande som en grupp, kanske för att likställa dem med andra grupper av judiska ledare, som exempelvis »de skriftlärdar«.

snarare blivit sämre. ²⁷ Hon hade hört talas om Jesus och kom nu bakifrån i folkmassan och rörde vid hans mantel, ²⁸ för hon sa till sig själv: »Om jag bara får röra vid hans kläder kommer jag att bli frisk.« ²⁹ Och med ens upphörde hennes blödning och hon kände i sin kropp att hon var botad från plågan. ³⁰ Jesus märkte genast inom sig att kraft hade gått ut från honom. Han vände sig om i folkmassan och frågade: »Vem rörde vid mina kläder?« ³¹ Hans lärjungar sa till honom: »Du ser hur folket tränger sig in på dig, och du frågar: 'Vem rörde vid mig?'« ³² Han såg sig omkring och försökte upptäcka henne som hade gjort det. ³³ Kvinnan, som visste vad som hade hänt med henne, blev rädd och kom darrande fram och föll ner för honom och berättade hela sanningen. ³⁴ Han sa till henne: »Min dotter, din tro har räddat dig. Gå i frid. Du är helad från din plåga.«

³⁵ Medan han ännu talade kom några från synagogföreståndarens hus och sa: »Din dotter är död. Det finns inte längre någon anledning att besvära mästaren.« ³⁶ Men Jesus hörde deras ord och sa till synagogföreståndaren: »Var inte rädd, bara tro.« ³⁷ Och han lät ingen följa med, utom Petrus, Jakob och hans bror Johannes. ³⁸ De gick hem till synagogföreståndaren och där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. ³⁹ Han gick in och sa till dem: »Varför är ni upprörda och gråter? Barnet är inte dött, utan sover.« ⁴⁰ Då hånskrattade de åt honom. Men han körde ut allihop och tog med sig barnets pappa och mamma och dem som hade följt med honom, och gick in dit där barnet låg. ⁴¹ Han tog barnets hand och sa: »Talitha koum«, vilket betyder: »Lilla flicka, jag säger dig, stå upp.« ⁴² Och genast ställde sig flickan upp och gick omkring, för hon var tolv år gammal. De häpnade och blev alldeles till sig. ⁴³ Men han förbjöd dem eftertryckligt att låta någon få veta vad som hänt, och sa sedan åt dem att ge henne något att äta.

5.27 mantel Dåtidens ytterplagg.

5.34 dotter Såväl kvinnan med blödningar som den tolvåriga flickan omnämns som »döttrar«.

5.41 Talitha koum Frasen är på arameiska, det gängse talspråket i Galileen och Judeen.

5.42 för hon var tolv år gammal Detta förefaller vara en inskjuten kommentar »på berättarens nivå«. Jämför Mark 5:25, där kvinnan sägs ha haft blödningar »i tolv års tid«. En annan inskjuten kommentar finns i Mark 11:13.

Profet i sin hemstad

6¹ Han gick därifrån och kom till sin hemstad, och hans lärjungar följde med honom. ² När det blev sabbat började han undervisa i synagogan, och många som lyssnade till honom häpnade och sa: »Varifrån har han fått detta? Vad är det för vishet som har getts honom, och vad är det för slags under han utför med sina händer? ³ Är det inte snickaren, Marias son och bror till Jakob, Joses, Judas och Simon? Finns inte hans systrar här hos oss?« Och de började tycka att han var ett problem. ⁴ Då sa Jesus till dem: »En profet blir föraktad bara i sin hemstad, bland sina släktingar och i sitt eget hus.« ⁵ Han kunde inte göra några under alls där, utom att lägga sina händer på några sjuka och bota dem. ⁶ Och han var förvånad över att de inte hade någon tro.

De tolv sänds ut

Sedan gick han från by till by där omkring och undervisade. ⁷ Han kallade till sig de tolv och började sända ut dem två och två, och gav dem makt över de orena andarna. ⁸ Han sa åt dem att inte ta med sig något annat på vägen än en stav, inget bröd, ingen säck och inte ens ett kopparmynt i bältet. ⁹ Sandaler kunde de ha på fötterna, men de skulle inte klä sig i dubbla tunikor. ¹⁰ Och han sa till dem: »När ni har funnit husrum, stanna då där tills ni ska vidare. ¹¹ Om ni på något ställe inte blir emottagna och människorna där inte vill höra på er, gå då därifrån och skaka av dammet under era fötter, så att det blir ett vittnesbörd mot dem.« ¹² De gav sig av och förkunnade för folk och uppmanade dem att ändra sitt sätt att tänka. ¹³ De drev ut många demoner och smorde många sjuka med olja och botade dem.

Johannes döparens död

¹⁴ Kung Herodes fick höra talas om honom, för hans namn hade blivit känt, och människor sa: »Johannes döparen har uppstått från de döda. Det är därför dessa krafter verkar i honom.« ¹⁵ Några sa: »Han är Elia«, andra sa: »Han är en profet, som en av de gamla profeterna.« ¹⁶ När Herodes fick höra detta sa han: »Det är Johannes, han som jag lät halshugga. Han har uppstått.«

¹⁷ Herodes själv hade nämligen låtit gripa Johannes och satt honom i fängelse med bojor. Det hade han gjort på grund av Herodias, sin bror Filippos hustru, som han hade gift sig med. ¹⁸ För Johannes hade sagt

---

6.2 *vishet* Ordet är inte identiskt med visdom på svenska. Visheten kommer från Gud i den bibliska föreställningsvärlden, medan visdom är mer erfarenhetsbaserad.

6.3 *snickaren* Det bakomliggande grekiska ordet användes brett om den som arbetade med sten, trä och kanske också med metall.

6.3 *Joses* är en variantform av namnet Josef.

6.3 *ett problem* Eller: *en stötesten*. På grekiska bottnar detta i en verbkonstruktion som betyder att de började ta anstöt av honom eller komma på fall på grund av honom.

6.12 *ändra sitt sätt att tänka* Syftet med lärjungarnas förkunnelse är detsamma som för Jesus. Se Mark 1:15.

6.14 *Kung Herodes* Detta handlar om Herodes Antipas, son till Herodes den store. Han var egentligen inte kung, men härskade som tetrark över Galileen och en del andra områden.

6.14 *människor sa* Annan läsart: *han sa*.

till Herodes: »Det är inte tillåtet för dig att leva med din brors hustru.«¹⁹ Herodias hade ett horn i sidan till honom och ville döda honom, men hon kunde inte,²⁰ eftersom Herodes hade respekt för Johannes. Han visste att Johannes var en rättfärdig och helig man, och han skyddade honom. När han hade hört honom kände han sig mycket villrådig, och ville gärna lyssna mer på honom.²¹ Men en dag fick hon sin chans. Det var när Herodes på sin födelsedag höll en festmåltid för sina stormän och officerarna och de främsta i Galileen.²² Hans dotter Herodias kom då in och dansade, och hon behagade Herodes och hans middagsgäster med sin dans. Kungen sa till flickan: »Be mig om vad du vill, och jag ska jag ge dig det.«²³ Och han svor på att göra detta och sa till henne: »Vad du än ber mig om ska jag ge dig, om det så skulle gälla halva mitt rike.«²⁴ Då gick hon ut och frågade sin mor: »Vad ska jag begära?« Hon svarade: »Johannes döparens huvud.«²⁵ Hon skyndade genast in till kungen och begärde: »Jag vill att du nu med detsamma ger mig Johannes döparens huvud på ett fat.«²⁶ Kungen blev djupt bedrövad, men med tanke på eden och middagsgästerna ville han inte bryta sitt löfte till henne.²⁷ Han gav genast en av vakterna order om att gå och hämta Johannes huvud. Denne gick iväg och halshöggt Johannes i fängelset.²⁸ Han bar sedan fram huvudet på ett fat och gav det åt flickan, och flickan gav det till sin mor.²⁹ När Johannes lärjungar fick höra om detta, kom de och hämtade hans kropp och lade den i en grav.

Mat åt fem tusen

³⁰ Apostlarna samlades hos Jesus och berättade för honom om allt de gjort och allt de undervisat om.
³¹ Han sa till dem: »Kom med till en öde plats, där vi kan vara för oss själva, och där ni får vila er lite.« Det var nämligen så många som kom och gick att de inte ens fick tid att äta.
³² De gav sig av i båten till en öde plats för att få vara för sig själva.³³ Men många såg dem ge sig av och kände igen dem, och människor skyndade sig dit till fots från alla städer och hann före dem.³⁴ När han steg ur båten fick han se mycket folk. Han kände medlidande med folket, för de var som får utan herde, och han började undervisa dem om många olika saker.³⁵ Då det redan blivit sent på dagen, kom lärjungarna fram till honom och sa: »Platsen är öde och timmen är sen.³⁶ Släpp iväg dem, så att de kan gå till gårdarna och byarna här omkring och köpa sig något att äta.«³⁷ Men han svarade dem: »Ge dem något att äta, ni istället.« Och de frågade: »Ska vi gå och köpa bröd för två hundra denarer och ge dem att äta?«
³⁸ Han svarade: »Hur många bröd har ni? Gå och se efter.« När de tagit reda på det sa de: »Fem, och två fiskar.«³⁹ Då uppmanade han dem att låta alla bilda matlag och slå sig ner i det gröna gräset.⁴⁰ Och de lade sig ner i klungor om hundra eller femtio.⁴¹ Han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot

---

6.20 *kände han sig mycket villrådig* Annan läsart: *gjorde han det om igen*.

6.22 *Hans dotter Herodias* Annan läsart: *Herodias dotter*. Den valda läsarten är svårare och därför förmodligen den ursprungliga. Den förutsätter att mor och dotter hade samma namn.

6.26 *bryta sitt löfte* Det grekiska ordet handlar om att göra något om intet, här att bryta sitt löfte.

6.37 *två hundra denarer* Det motsvarade två hundra dagars lön för en enkel arbetare, jfr Matt 20:2.

6.34 *som får utan herde* 4~Mos 27:17

himlen och välsignade Gud. Därefter bröt han bröden och gav dem åt lärjungarna, för att de skulle dela ut brödstyckena åt folket. Han fördelade också de två fiskarna bland alla.⁴² Och alla åt och blev mätta,⁴³ och de plockade tolv korgar fulla med brödbitar och fisk.⁴⁴ Det var fem tusen män som hade ätit av bröden.

Jesus går på sjön

⁴⁵ Strax därefter tvingade han sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan, mot Betsaida, medan han själv skickade iväg folket.⁴⁶ Sedan han hade skilts från dem gick han upp på berget för att be.⁴⁷ När det hade blivit kväll var båten mitt ute på sjön, och han var ensam på land.⁴⁸ Han såg att de var hårt pressade där de rodde, för vinden låg emot dem. Omkring fjärde nattväkten kom han till dem, gående på sjön, och han tänkte gå förbi dem.⁴⁹ När de fick se honom gå på sjön trodde de att det var en vålnad, och de skrek till,⁵⁰ för alla såg honom och blev förskräckta. Men då talade han med dem och sa: »Var vid gott mod, det är jag. Var inte rädda.«⁵¹ Och han steg upp till dem i båten, och vinden lade sig. De blev alldeles utom sig,⁵² för de hade inte förstått detta med bröden. Deras sinnen var tillslutna.

De sjuka i Gennesaret med omnejd

⁵³ När de hade korsat sjön kom de till Gennesaret och lade till där.⁵⁴ Så snart de hade stigit ur båten kände människor igen honom⁵⁵ och skyndade runt i hela området och började bära de sjuka på bårar dit där de hörde att han var.⁵⁶ Och vart han än kom, till byar, städer eller gårdar, lade människorna de sjuka på de öppna platserna och bad honom att de åtminstone skulle få vidröra kanten på hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev hjälpta.

6.41 *välsignade Gud* Välsignelsen är i sammanhanget riktad mot Gud.

6.44 *av bröden* Orden saknas i vissa handskrifter.

6.48 *fjärde nattväkten* Romarna indelade natten i fyra nattväkter, till skillnad från judarna som hade tre. Här är det alltså Markusevangeliets författare som väljer orden. Det som beskrivs utspelade sig följaktligen strax före gryningen.

6.48 *sjön* Ordvalet är fyllt av mening. Ordet betyder hav eller sjö, inte vatten. I GT är det Gud som har makten över havet och sjön, både i skapelsen och i räddningen från Egypten. I Markusevangeliet är sjön en återkommande scen där Jesus uppenbarar sin makt.

6.50 *det är jag* Ordagrant: *Jag är*, en anspelning på Guds namn. Se 2~Mos 3:14.

6.52 *tillslutna* Eller: *som förstenade*. Det handlar inte om att vara förhärdad, utan om att vara tillfälligt oförmögen att tänka och förstå. Annan möjlig översättning: *blockerade*.

6.56 *kanten på hans mantel* Enligt judisk tradition skulle manteln vara försedd med tofsar i hörnen. Se 4~Mos 15:37–41.

Traditionen från de äldste

7¹ Fariseerna och några av de skriftlärda som hade kommit från Jerusalem samlades omkring honom,
² och de såg några av hans lärjungar äta med orena händer, alltså utan att ha tvättat dem.³ För
 fariseerna och alla andra judar håller fast vid traditionen från de äldste och äter inte utan att noggrant ha
 tvättat händerna,⁴ och när de kommer från torget äter de ingenting utan att ha badat. Det finns också många
 andra seder som de tagit över och håller fast vid, som att doppa bägare, kannor och kopparkärl i vatten.
⁵ Därför frågade nu fariseerna och de skriftlärda honom: »Varför lever inte dina lärjungar efter traditionen
 från de äldste, utan äter med orena händer?«⁶ Han svarade: »Jesaja hade rätt när han profeterade om er, ni
 hycklare. Det står ju skrivet: *Detta folk ärar mig med läpparna, men deras hjärtan är långt ifrån mig.*⁷ *Till*
*ingen nytta dyrkar de mig, för det de lär ut är människors bud.*⁸ Ni har övergivit Guds bud och håller fast
 vid människors traditioner.«⁹ Och han sa till dem: »Inte illa, ni avskaffar Guds bud för att införa era egna
 traditioner!«¹⁰ Mose sa ju: *Hedra din far och din mor, och: Den som talar illa om sin far eller mor ska dö.*
¹¹ Men ni påstår att om en människa säger till sin far eller mor: 'Det du kunde ha fått som hjälp av mig, det
 gör jag till korban', det vill säga en tempelgåva,¹² då kan ni inte längre låta henne göra något för sin far
 eller mor.¹³ På så vis upphäver ni Guds ord genom den tradition som ni fört vidare. Och ni gör mycket
 annat av samma slag.«

¹⁴ Han kallade åter till sig folket och sa: »Hör på mig allihop, och försök att förstå.¹⁵ Ingenting som
 kommer in i människan utifrån kan göra henne oren, utan det som kommer ut ur människan är det som
 gör henne oren.«¹⁶¹⁷ När han hade lämnat folket och kommit hem frågade lärjungarna honom om
 liknelsen.¹⁸ Han svarade dem: »Så ni har inte heller förstått? Begriper ni inte att ingenting som kommer
 in i människan utifrån kan göra henne oren?¹⁹ Det går ju inte in i hennes hjärta, utan ner i magen, och
 det kommer ut på avträdet.« På så vis förklarade han all mat ren.²⁰ Och han sa: »Det som kommer ut ur
 människan, det gör henne oren.²¹ För inifrån, ur människors hjärtan, kommer de onda planerna: otillåtna

---

7.2 äta Uttrycket på grekiska är »äta bröd«, men det syftar på mat överhuvudtaget.

7.4 kopparkärl Annan läsart: *kopparkärl och bänkar/bäddar.*

7.9 införa Annan läsart: *hålla fast vid.*

7.16 Texten i den här versen (»Hör, du som har öron att höra med.«) saknas i de flesta tidiga manuskript. Formuleringen är identisk med den i Mark 4:23.

7.19 avträdet Annan möjlig översättning: *dass.* Markus läsare är kanske i Rom. Skillnaden på inrättningar varierade, exempelvis mellan landsbygd och storstad.

7.21 de onda planerna Här följer tolv exempel på vad de onda planerna kan leda till. De första sex står i plural och hänvisar till felaktiga handlingar, medan de sista sex står i singular och refererar till själva synden.

7.6 Detta folk Jes 29:13. Citatet fortsätter i Mark 7:7.   **7.10 din far och din mor** 2~Mos 20:12; 5~Mos 5:16

7.10 Den som 2~Mos 21:17; 3~Mos 20:9

sexuella förbindelser, stöld, mord,²² otrohet, girighet, ondska, svek, tygellöshet, avund, förtal, högmod och vettlöshet.²³ Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren.«

En syrisk-fenikisk kvinna och hennes dotter

²⁴ Han bröt upp därifrån och begav sig till området kring Tyros. När han funnit husrum, ville han inte att någon skulle få veta det, men han kunde inte undgå att bli upptäckt.²⁵ En kvinna, vars dotter hade en oren ande, fick höra talas om honom och kom genast och föll ner för hans fötter.²⁶ Det var en grekisk kvinna, av syrisk-fenikisk härkomst. Hon bad honom driva ut demonen ur hennes dotter.²⁷ Han sa till henne: »Låt först barnen bli mätta. Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.«²⁸ Men hon svarade honom: »Herre, även hundarna under bordet äter av barnens smulor.«²⁹ Då sa han: »För de ordens skull – Gå, demonen har lämnat din dotter.«³⁰ Hon gick hem och fann att barnet låg på sängen och att demonen hade lämnat henne.

En döv man botas

³¹ Han bröt upp igen, lämnade området kring Tyros och kom via Sidon till Galileiska sjön, i Dekapolisområdet.³² Då kom de till honom med en döv man som knappt kunde tala, och de bad att han skulle lägga sin hand på honom.³³ Han tog honom med sig bort från folkhopan och stack sina fingrar i hans öron, spottade och rörde vid hans tunga.³⁴ Sedan såg han upp mot himlen, suckade och sa till honom: »Effata«, vilket betyder: »Öppna dig!«³⁵ Och genast öppnades hans öron och hans tunga frigjordes, och han talade rätt och riktigt.³⁶ Jesus förbjöd dem att berätta det för någon, men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare förkunnade de.³⁷ Folk blev alldeles överväldigade och sa: »Allt han har gjort är bra: han gör så att de döva hör och de stumma talar.«

7.21 *otillåtna sexuella förbindelser* Annan möjlig översättning: *lösaktighet*.

7.22 *tygellöshet* Eller: *utsvävning*.

7.22 *avund* Ordagrant: *det onda ögat*.

7.22 *förtal* Ordet *blasfēmia* kan betyda hädelse när det handlar om Gud och förtal eller smädelse när det handlar om människor.

7.24 *Tyros* Annan läsart: *Tyros och Sidon*. Dessa var viktiga stadsstater i Fenikien, ett kustområde nordväst om Galileen.

7.26 *grekisk* Uttrycket kan hänvisa till hennes modersmål och/eller religion. I det senare fallet var hon inte judinna.

7.26 *syrisk-fenikisk* Fenikien var kustområdets gamla namn. Vid den här tiden var det en del av den större romerska provinsen Syrien.

7.35 *rätt och riktigt* Eller: *rent och klart*.

7.37 *överväldigade* Eller: *håpna*. Jfr Mark 1:22.

Mat åt fyra tusen

8¹ Vid samma tid hade återigen mycket folk samlats, och de hade inte något att äta. Han kallade då till sig lärjungarna och sa till dem: ²»Jag känner medlidande med folket, för nu har de varit hos mig i tre dagar och de har inget att äta. ³Om jag skickar iväg dem hem utan att de fått mat, blir de utmattade på vägen. Några av dem har ju kommit långväga ifrån. ⁴Lärjungarna svarade honom: »Hur ska någon kunna skaffa bröd att mätta dem med här i ödemarken?« ⁵Han frågade dem: »Hur många bröd har ni?« De svarade: »Sju.« ⁶Då sa han åt folket att slå sig ner på marken. Han tog de sju bröden, tackade Gud, bröt dem och gav åt lärjungarna för att de skulle dela ut dem, och de delade ut dem åt folket. ⁷De hade också några småfiskar. Han välsignade dessa och sa att de också skulle delas ut. ⁸Och de åt och blev mätta, och de plockade ihop sju korgar med brödbitar som blivit över. ⁹De var ungefär fyra tusen till antalet. Och han skickade iväg dem. ¹⁰Strax därefter steg han i båten tillsammans med lärjungarna och for till trakten av Dalmanuta.

Fariseerna begär tecken

¹¹Fariseerna kom dit och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov begärde de att han skulle ge dem ett tecken från himlen. ¹²Han suckade djupt i sin ande och sa: »Varför begär detta släkte ett tecken? Sannerligen säger jag er: Inget tecken ska ges åt detta släkte.« ¹³Därefter lämnade han dem, steg än en gång i båten och for över till andra sidan.

Brödet och surdegen

¹⁴Men lärjungarna hade glömt att ta med sig bröd i båten, sånär som på en enda brödkaka. ¹⁵Han varnade dem: »Se till att ni aktar er för fariseernas surdeg och även Herodes surdeg!« ¹⁶De började då prata med varandra om att de inte hade bröd. ¹⁷Han märkte det och frågade dem: »Varför pratar ni om att ni inte har bröd? Begriper och förstår ni ännu ingenting? Är era sinnen tillslutna? ¹⁸Ser ni inte fast ni har ögon och hör ni inte fast ni har öron? Kommer ni inte ihåg ¹⁹hur många korgar ni plockade fulla med brödbitar, när jag brutit de fem bröden åt de fem tusen?« »Tolv«, svarade de. ²⁰»Och när jag brutit de sju bröden till de fyra tusen, hur många korgar med brödbitar plockade ni då ihop?« »Sju«, svarade de. ²¹Då sa han till dem: »Förstår ni ännu ingenting?«

En blind man utanför Betsaida botas

²²De kom till Betsaida. Några ledde fram en blind och bad Jesus att röra vid honom. ²³Han tog den blindes hand och ledde honom ut ur byn. Sedan spottade han på hans ögon, lade sina händer på honom och frågade: »Ser du något?« ²⁴Han såg upp och sa: »Jag ser människorna, men de ser ut som träd som går

---

8.12 *Han suckade djupt i sin ande* Verbet suckade är förstärkt med ett prefix på grekiska. Därav ordvalet »djupt«. Dessutom återfinns uttrycket »i sin ande«, vilket ytterligare förstärker beskrivningen av reaktionen hos Jesus.

8.17 *tillslutna* Eller: *blockerade*.

omkring.« ²⁵ Då lade han än en gång händerna på hans ögon, synen fick skärpa, och han blev botad och såg allting klart. ²⁶ Jesus skickade hem honom och sa: »Gå inte ens in i byn!«

Petrus kallar Jesus för Messias

²⁷ Jesus och hans lärjungar gick iväg till byarna vid Caesarea Filippi. På vägen dit frågade han lärjungarna: »Vem säger människorna att jag är?« ²⁸ De svarade: »Johannes döparen, men några säger Elia, andra en av profeterna.« ²⁹ Han frågade dem: »Och ni, vem säger ni att jag är?« Petrus svarade honom: »Du är Messias.« ³⁰ Då förbjöd han dem att säga det till någon.

Första förutsägelsen om Människosönens lidande

³¹ Sedan började han undervisa dem och sa: »Människosönen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och uppstå efter tre dagar.« ³² Helt öppet sa han detta. Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättavisa honom. ³³ Men han vände sig om, och när han fick se sina lärjungar sa han strängt till Petrus: »Rätta in dig i ledet, Satan! Du tänker inte på Guds sätt utan som människor.«

Om att följa Jesus

³⁴ Han kallade till sig folket och sina lärjungar och sa: »Den som vill följa i mina spår måste förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. ³⁵ För den som vill rädda sitt liv ska förlora det, men den som förlorar sitt liv för min och evangeliets skull ska rädda det. ³⁶ Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men mister sitt liv? ³⁷ Vad kan en människa ge som lösen för sitt liv? ³⁸ Den som skäms för mig och mina ord i detta otrogna och syndiga släkte ska också Människosönen skämmas för när han kommer i sin fars härlighet med de heliga änglarna.«

8.26 *Gå inte ens in i byn!* Annan läsart: *Berätta inte för någon i byn!*

8.35 *sitt liv* Mindre sannolik översättning: *sin själ*. I GT syftar motsvarande ord ofta på livet eller jaget.

8.38 *och mina ord* I vissa handskrifter saknas ordet »ord«. Då får något underförstås, exempelvis »lärjungar«.

9¹ Och han sa till dem: »Sannerligen säger jag er: Några av dem som står här ska inte smaka döden förrän de har fått se att Guds rike kommit med kraft.«

Jesus på härlighetens berg

² Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och förde dem upp på ett högt berg där de var för sig själva. Då förvandlades han inför dem. ³ Hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen på jorden kan bleka några kläder. ⁴ Och Elia visade sig för dem tillsammans med Mose, och de båda samtalade med Jesus. ⁵ Då sa Petrus till Jesus: »Rabbi, det är gott för oss att vara här. Låt oss göra tre hyddor, en åt dig, en åt Mose och en åt Elia.« ⁶ Han visste inte vad han skulle säga, för de var väldigt rädda. ⁷ Då kom ett moln och överskuggade dem, och en röst hördes ur molnet: »Detta är min älskade son. Lyssna till honom.« ⁸ Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte längre se någon annan hos sig än Jesus.

⁹ När de gick ner från berget förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett innan Människosonen hade uppstått från de döda. ¹⁰ De tog till sig vad han sa och diskuterade sinsemellan vad som menades med att uppstå från de döda. ¹¹ Och de frågade honom: »Varför säger de skrifflärda att Elia först måste komma?« ¹² Han svarade: »Visst kommer Elia först och återställer allt. Men hur kan det stå skrivet om Människosonen att han ska lida mycket och bli föraktad? ¹³ Jag säger er: Elia har redan kommit och de gjorde mot honom vad de ville, som det står skrivet om honom.«

En pojke med en oren ande botas

¹⁴ När de kom tillbaka till de andra lärjungarna såg de att mycket folk hade samlats omkring dem, och att några skrifflärda diskuterade med dem. ¹⁵ Och genast när allt folket fick se honom blev de häpna och rusade bävande fram och hälsade honom. ¹⁶ Han frågade: »Vad är det ni diskuterar?« ¹⁷ Och en i folkhopen svarade honom: »Mästare, jag har tagit med mig min son till dig. Han har en ande som gör honom stum. ¹⁸ Och när den griper tag i honom, var han än är, kastar den honom till marken, och han tuggar fradga, gnisslar tänder och blir stel. Jag bad dina lärjungar att driva ut den, men de kunde inte.« ¹⁹ Då sa han till dem: »Du släkte som vägrar tro! Hur länge måste jag vara hos er? Hur länge måste jag stå ut med er? För honom till mig!« ²⁰ Och de förde fram honom, och när han fick se Jesus började anden genast slita i honom, och han föll till marken, rullade omkring och tuggade fradga. ²¹ Då frågade Jesus hans far: »Hur länge har han haft det så här?« Han svarade: »Sedan han var barn. ²² Den har ofta kastat honom i både eld och vatten för att förgöra honom. Men om du kan göra något, ha medlidande med oss och hjälp oss.« ²³ Och Jesus sa till honom: »Om jag kan? Allt är möjligt för den som tror.« ²⁴ Då utropade barnets far: »Jag tror, hjälp min otro!« ²⁵ När Jesus märkte att folk strömmade till, sa han strängt åt den orena anden: »Du stumma och döva ande, jag befäller dig: Far ut ur honom och far aldrig in i honom igen!« ²⁶ Den skrek till

---

9.5 *det är gott för oss att vara här* Annan möjlig översättning: *det är bra att vi är här.*

9.5 *hyddor* Den grekiska termen betyder normalt »tält«, men här finns också en tydlig anspelning på lövhyddefesten och de hyddor som tillverkades för den.

9.13 *Elia har redan kommit* I Markusevangeliet förknippas Elia med Johannes döparen (och i förlängningen med Jesus). I Matteusevangeliet identifieras Elia och Johannes döparen explicit med varandra. Se Matt 11:14; 17:13.

och slet i honom gång på gång och for sedan ut. Pojken blev liggande livlös och de flesta sa att han var död. ²⁷ Men Jesus tog honom i handen och reste honom upp, och han ställde sig upp. ²⁸ När Jesus kommit hem frågade lärjungarna honom, då de nu var för sig själva: »Varför kunde inte vi driva ut den?« ²⁹ Och han sa: »Den sorten kan inte drivas ut med något annat än bön.«

Andra förutsägelsen om Människosonens lidande

³⁰ De gick därifrån och färdades genom Galileen, men han ville inte att någon skulle få veta det. ³¹ Han höll nämligen på att undervisa sina lärjungar och sa till dem: »Människosonen överlämnas i människors händer, och de kommer att döda honom, och tre dagar efter sin död ska han uppstå.« ³² Men de förstod inte vad han sa och var rädda för att fråga honom.

Frågan om vem som är störst

³³ De kom till Kafarnaum, och när han kommit hem frågade han dem: »Vad var det ni diskuterade på vägen?« ³⁴ Men de teg, för på vägen hade de samtalat med varandra om vem som var störst. ³⁵ Då satte han sig ner, kallade till sig de tolv och sa till dem: »Den som vill vara den första ska vara den sista av alla och allas tjänare. ³⁶ Och han tog ett barn, ställde det mitt ibland dem, kramade om det och sa till dem: ³⁷ »Den som tar emot ett sådant barn i mitt namn tar emot mig, och den som tar emot mig tar inte emot mig utan den som har sänt mig.«

Om att vara för eller emot

³⁸ Johannes sa till honom: »Mästare, vi såg en som drev ut demoner i ditt namn och vi försökte hindra honom eftersom han inte följde oss.« ³⁹ Men Jesus sa: »Hindra honom inte. För ingen som gör ett under i mitt namn kan strax efteråt tala illa om mig. ⁴⁰ Den som inte är emot oss är för oss. ⁴¹ Den som ger er en bägare vatten att dricka därför att ni tillhör Messias – sannerligen säger jag er: den människan ska inte gå miste om sin lön.

Om att förleda eller själv komma på fall

⁴² Den som förleder en av dessa små som tror, för den människan skulle det vara bättre att ha fått en kvarnsten om halsen och blivit kastad i havet. ⁴³ Om din hand får dig på fall, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet stympad än att ha bägge händerna i behåll och komma till Gehenna, till den eld som inte kan släckas. ⁴⁴ ⁴⁵ Om din fot får dig på fall, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet halt än

---

9.29 *bön* Annan läsart: *bön och fasta*.

9.31 *tre dagar efter sin död* På flera ställen i NT används formuleringen »på tredje dagen«.

9.42 *som tror* Annan läsart: *som tror på mig*.

9.43 *Gehenna* Namnet på en dal söder om det gamla Jerusalem, där barn en gång i tiden ansågs ha offerats i eld åt guden Molok. Se 2 Kung 23:10. I NT används namnet som en metafor för den eviga helveteselden.

9.44 Innehållet i denna vers är knappast ursprungligt. Några sena handskrifter har här samma citat från Jes 66:24 som återfinns i Mark 9:48 nedan (»där maskarna i dem inte dör och elden inte slocknar«).

att ha bägge fötterna i behåll och kastas i Gehenna.^{46 47} Och om ditt öga får dig på fall, så slit ut det. Det är bättre för dig att gå in i Guds rike enögd än att ha bägge ögonen i behåll och kastas i Gehenna,⁴⁸ *där maskarna i dem inte dör och elden inte slocknar*.⁴⁹ För varje människa ska saltas med eld.⁵⁰ Salt är bra, men om det mister sin sälta, hur ska ni få det salt igen? Ha salt i er själva och håll fred med varandra.«

9.46 Sena handskrifter har här samma citat som i Mark 9:48. Jämför också noten till Mark 9:44 ovan.

9.47 *maskarna i dem* Jes 66:24

Om äktenskap och skilsmässa

10¹ Han bröt upp därifrån och kom till Judeens område, till andra sidan Jordan. Folk samlades åter kring honom och han undervisade dem som han brukade.² Några fariseer kom fram, och för att sätta honom på prov frågade de: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin fru?«³ Han svarade dem: »Vilka föreskrifter fick ni av Mose?«⁴ De sa: »Mose har tillåtit att mannen skriver ett skilsmässobrev och skiljer sig från henne.«⁵ Jesus sa till dem: »För att ni är så hårdhärtade gav han er denna föreskrift.⁶ Men redan från början, vid skapelsen, *gjorde han dem till man och kvinna.*⁷ *För den sakens skull ska en man lämna sin far och sin mor,*⁸ *och de två ska bli ett.* Därför är de inte längre två, utan ett.⁹ Vad Gud har fogat samman ska människan alltså inte skilja åt.«¹⁰ När de kommit hem igen frågade lärjungarna honom om detta.¹¹ Och han sa till dem: »Den som skiljer sig från sin fru och gifter sig med en annan begår äktenskapsbrott mot henne.¹² Och om hon skiljer sig från sin man och gifter sig med en annan begår hon äktenskapsbrott.«

Jesus och barnen

¹³ Folk kom till honom med barn för att han skulle röra vid dem, men lärjungarna tillrättavisade dem.¹⁴ När Jesus fick se det blev han arg och sa till dem: »Låt barnen komma till mig. Hindra dem inte, för Guds rike tillhör sådana som de.¹⁵ Sannerligen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig in i det.¹⁶ Han kramade om dem, och lade sedan händerna på dem och välsignade dem.

Jesus och en man som ägde mycket

¹⁷ När han skulle fortsätta sin färd sprang en man fram, föll på knä för honom och frågade: »Gode mästare, vad ska jag göra för att få del av evigt liv?«¹⁸ Jesus svarade honom: »Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud, och bara Gud.¹⁹ Du vet vad buden säger: *Du ska inte dräpa. Du ska inte begå äktenskapsbrott. Du ska inte stjäla. Du ska inte vittna falskt.* Du ska inte lägga beslag på det som tillhör någon annan. *Visa aktning för din far och din mor.*«²⁰ Han sa: »Mästare, allt detta har jag hållit sedan jag var ung.«²¹ Jesus såg på honom och fylldes av kärlek till honom, och han sa: »En sak fattas för dig. Gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga. Då ska du få en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.«²² Men när han hörde detta blev han nedslagen och gick iväg bedrövad, för han ägde mycket.

10.6 från början, vid skapelsen Ordagrant: från skapelsens begynnelse. Eftersom ordet »skapelsen« preciserar uttrycket »från begynnelsen« passar ordet »början« bättre i sammanhanget.

10.7 sin far och sin mor Vissa handskrifter lägger här till orden »och förenas med sin hustru«.

10.9 fogat samman Ordagrant: satt under samma ok.

10.12 begår hon äktenskapsbrott I en judisk miljö var det inte möjligt för en kvinna att skilja sig på eget initiativ. Denna tankegång förutsätter ett grekisk-romerskt perspektiv.

10.17 få del av Ordagrant: ärva. I vissa sammanhang kan det grekiska ordet betyda »få del av« eller »få«.

10.4 5~Mos 24:1-4   **10.6** man och kvinna 1~Mos 1:27   **10.7** en man 1~Mos 2:24. Citatet fortsätter i Mark 10:8.

10.19 inte dräpa 2~Mos 20:13-16; 5~Mos 5:17-20   **10.19** Visa aktning för din far och din mor 2~Mos 20:12; 5~Mos 5:16

²³ Då såg sig Jesus omkring och sa till sina lärjungar: »Hur svårt blir det inte för dem som har stora tillgångar att komma in i Guds rike!« ²⁴ Lärjungarna blev skakade av hans ord, men Jesus fortsatte och sa till dem: »Mina barn, hur svårt är det inte att komma in i Guds rike! ²⁵ Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.« ²⁶ De blev djupt tagna och sa till varandra: »Vem kan då bli räddad?« ²⁷ Jesus såg på dem och sa: »För människor är det omöjligt, men inte för Gud. Allt är möjligt för Gud.« ²⁸ Då sa Petrus till honom: »Vi för vår del har lämnat allt och följt dig.« ²⁹ Jesus svarade: »Sannerligen säger jag er: Var och en som har lämnat hus eller bröder eller systrar eller mor eller far eller barn eller åkrar för min och evangeliets skull ³⁰ ska få hundrafalt igen. I den tid som nu är ska den människan få hus och bröder och systrar och mödrar och barn och åkrar, men också förföljelser, och i den kommande tidsåldern evigt liv. ³¹ Många som är först kommer att bli sist, och de sista kommer att bli först.«

Tredje förutsägelsen om Människosonens lidande

³² De var på väg upp till Jerusalem och Jesus gick före. Lärjungarna var skakade och de andra som följde med var rädda. Han kallade till sig de tolv igen och började tala med dem om vad som skulle hända honom: ³³ »Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen ska utlämnas åt överstepräster och de skriftlärd, och de ska döma honom till döden och utlämna honom åt utlänningarna. ³⁴ De ska göra narr av honom och spotta på honom, piska och döda honom, och efter tre dagar ska han uppstå.«

Jakob och Johannes ber om hedersplatserna

³⁵ Jakob och Johannes, Sebedaios söner, kom fram till honom och sa: »Mästare, vi vill att du gör det vi nu ska be dig om.« ³⁶ Han sa till dem: »Vad är det ni vill att jag ska göra för er?« ³⁷ De svarade: »Låt oss få sitta bredvid dig i din härlighet, en till höger och en till vänster.« ³⁸ Men Jesus sa till dem: »Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag dricker eller döpas med det dop som jag döps med?« ³⁸ »Det kan vi«, svarade de. Jesus sa till dem: »Den bägare som jag dricker ska ni få dricka, och det dop som jag döps med ska ni döpas med. ⁴⁰ Men vem som ska sitta på min högra eller vänstra sida är det inte min sak att bestämma. De platserna tillfaller dem som de ställts i ordning för.« ⁴¹ När de andra tio fick höra det blev de arga på Jakob och Johannes. ⁴² Då kallade Jesus till sig dem och sa: »Ni vet att de som räknas som ledare för folken härskar över dem och att deras stormän styr dem med hård hand. ⁴³ Så är det inte bland er, utan den som vill vara stor bland er ska vara de andras tjänare, ⁴⁴ och den som vill vara den förste ska vara allas slav. ⁴⁵ För inte heller Människosonen har kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.«

10.24 *hur svårt är det inte* Vissa handskrifter lägger här till orden »för dem som förlitar sig på rikedomar«.

10.31 *och de sista* Annan läsart: *och många som är sist*.

10.33 *utlänningarna* Annan möjlig översättning: *hedningarna* i betydelsen icke-judarna.

Den blinde tiggaren Bartimaios botas

⁴⁶ De kom till Jeriko. Och när han var på väg ut ur Jeriko tillsammans med lärjungarna och en stor folkhop, satt den blinde tiggaren Bartimaios, son till Timaios, vid sidan av vägen. ⁴⁷ Då han fick höra att det var Jesus från Nasaret började han ropa: »Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!« ⁴⁸ Många sa åt honom att hålla tyst, men han ropade ännu högre: »Davids son, förbarma dig över mig!« ⁴⁹ Jesus stannade och sa: »Kalla på honom.« Och de kallade på den blinde och sa till honom: »Var vid gott mod! Stå upp, han kallar på dig.« ⁵⁰ Då kastade han av sig manteln, hoppade upp och kom fram till Jesus, ⁵¹ och Jesus frågade honom: »Vad vill du att jag ska göra för dig?« Den blinde svarade: »Rabbouni, gör så att jag kan se igen!« ⁵² Då sa Jesus till honom: »Gå, din tro har räddat dig.« Och med ens kunde han se igen, och han följde honom på vägen.

10.46 *Bartimaios* Det arameiska namnet betyder »son till Timaios«, vilket Markusevangeliets författare uttryckligen säger att han var.

10.51 *Rabbouni* Arameiska motsvarande hebreiskans »Rabbi«.

Intåget i Jerusalem

11 ¹ När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage och Betania vid Olivberget, skickade han iväg två av sina lärjungar ² och sa till dem: »Gå bort till byn som ligger framför er. Så snart ni kommer in i den ska ni finna en ungåsna som står bunden och som ingen människa ännu suttit på. Lös den och för den hit. ³ Och om någon frågar er varför ni gör så, ska ni svara: Herren behöver den, och han ska snart skicka tillbaka den hit.« ⁴ De gav sig av och fann en ungåsna som var bunden ute på gatan vid en dörr, och de löste den. ⁵ Några som stod där frågade dem: »Vad gör ni? Tar ni åsnan?« ⁶ De svarade så som Jesus hade sagt, och då släppte de iväg dem. ⁷ De ledde åsnan till Jesus och lade sina mantlar på den, och han satt upp på den. ⁸ Många bredde ut sina mantlar på vägen, andra lade ut gröna kvistar som de skurit på fälten. ⁹ Och de som gick före och de som följde efter ropade: »*Hosianna! Välsignad den som kommer i Herrens namn!* ¹⁰ Välsignat vår fader Davids rike som nu kommer! Hosianna i höjden!« ¹¹ Han kom in i Jerusalem och in på tempelplatsen. Sedan han sett sig omkring överallt, återvände han till Betania med de tolv, eftersom det redan var sent.

Fikonträdet som inte bar frukt

¹² När de hade lämnat Betania nästa dag blev han hungrig. ¹³ Då fick han se ett fikonsträd med gröna blad långt borta och gick dit för att se om han möjligen kunde hitta något på det. Men när han kom fram dit fann han inte något annat än blad. Det var nämligen inte tiden för fikon. ¹⁴ Då sa han till trädet: »Jag önskar att ingen längre ska äta frukt från dig.« Och hans lärjungar hörde det.

Templet rensas

¹⁵ De kom till Jerusalem. Han gick in på tempelplatsen och började driva ut dem som sålde och köpte där. Han välte omkull borden för dem som växlade pengar och stolarna för dem som sålde duvor, ¹⁶ och han lät ingen bära något föremål över tempelplatsen. ¹⁷ Och han undervisade dem och sa: »Står det inte skrivet: *Mitt hus ska kallas ett bödens hus för alla folk?* Men ni har gjort det till *ett rövarnäste*.« ¹⁸ Överprästerna och de skriftlärdade hörde det och försökte finna ett sätt att röja honom ur vägen. De var nämligen rädda för honom, eftersom folket var överväldigat av hans undervisning. ¹⁹ När det blivit sent gick de ut ur staden.

Om tro och bön

²⁰ När de tidigt nästa morgon gick förbi fikonsträdet såg de att det hade vissnat från roten. ²¹ Petrus kom ihåg vad som hänt och sa till Jesus: »Rabbi, se, fikonsträdet som du förbannade har vissnat.« ²² Jesus sa till dem: »Ni ska ha tilltro till Gud. ²³ Sannerligen säger jag er: Om någon säger till det här berget 'Lyfts upp och

---

11.2 *ungåsna* Det grekiska ordet antyder att det är ett ungdjur, men tillräckligt gammalt att rida på, vare sig det nu gällde en unghäst eller en åsnehingst. Jfr Matt 21:5 och Joh 12:14, där det explicit talas om en åsna i ljuset av Sak 9:9.

11.9 *Hosianna* Ett från början hebreiskt böneutrop (*hoshianna*) med betydelsen »rädda«/»fräls«. Här används den arameiska formen av samma ord (*hoshanna*).

11.9 *Välsignad den som kommer i Herrens namn!* Ps 118:25–26   **11.17** *Mitt hus* Jes 56:7   **11.17** *ett rövarnäste* Jer 7:11

kastas i havet', och inte tvivlar i sitt hjärta, utan tror att det ska hända, då kommer det att bli så. ²⁴ Därför säger jag er: Allt som ni ber om i er bön, tro att ni har fått det och ni ska få det. ²⁵ Om ni står och ber, och ni har något emot någon, förlåt då den människan, så ska också er far i himlen förlåta er era felsteg.« ²⁶

Om den fullmakt Jesus har

²⁷ De kom tillbaka till Jerusalem. Medan han gick omkring på tempelplatsen, kom överstepräster och de skriftlärdade och de äldste fram till honom ²⁸ och frågade: »Med vilken fullmakt gör du detta?« och »Vem har gett dig makt att göra detta?« ²⁹ Jesus sa till dem: »En sak vill jag fråga er om. Ge mig ett svar, så ska jag säga med vilken fullmakt jag gör detta. ³⁰ Johannesdopet, kom det från himlen eller från människor? Ge mig ett svar.« ³¹ De diskuterade med varandra och sa: »Om vi säger: Från himlen, kommer han att säga: Varför trodde ni då inte på honom? ³² Men kan vi säga: Från människor?« De var ju rädda för folket, för alla menade att Johannes verkligen hade varit en profet. ³³ Så de svarade Jesus: »Vi vet inte.« Då sa Jesus till dem: »I så fall säger inte heller jag till er med vilken fullmakt jag gör detta.«

11.23 *Lyfts upp och kastas* Alternativt: *Du ska lyftas upp och kastas*. Poängen är att uppmaningen är formulerad i passivum. Det är alltså ingenting som berget ska göra på egen hand, utan det ska bara låta Gud åstadkomma det.

11.24 *ni ska få det* Ordagrant: *det ska vara åt er*.

11.26 Vissa senare manuskript infogar här samma text som i Matt 6:15 (»Men om ni inte förlåter människorna ska inte heller er fader förlåta er era överträdelser«).

Liknelsen om arrendatorerna i vingården

12 ¹ Han började tala till dem i liknelser: »En man planterade en vingård, hägnade in den, grävde en grop för vinpressen och byggde ett vaktorn. Sedan arrenderade han ut den till vinodlare och lämnade landet. ² När det var dags skickade han en tjänare till vinodlarna för att få sin del av vingårdens avkastning från dem. ³ Men de tog fast honom, misshandlade honom och skickade iväg honom tomhänt. ⁴ Då skickade han ännu en tjänare till dem, men honom slog de i huvudet och förnedrade. ⁵ Sedan skickade han en tredje, men honom dödade de. Också många andra skickade han: en del misshandlade de och andra dödade de. ⁶ Nu hade han endast en kvar, sin älskade son. Till sist skickade han honom till dem, för han tänkte: De kommer att ha respekt för min son. ⁷ Men vinodlarna sa till varandra: Här är arvtagaren. Kom så dödar vi honom! Då blir arvet vårt. ⁸ Och de tog fast honom, dödade honom och kastade ut honom utanför vingården. ⁹ Vad ska då vingårdens herre göra? Han ska komma och förgöra vinodlarna och ge vingården till andra. ¹⁰ Har ni inte läst det här skriftstället: *Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten.* ¹¹ *Den är ett Herrens verk, och underbar är den i våra ögon.*« ¹² De ville egentligen gripa honom men var rädda för folket, för de förstod att det var om dem han hade talat i denna liknelse. Så de lät honom vara och gav sig av.

Frågan om skatt till kejsaren

¹³ Sedan sände de några fariseer och herodianer till honom för att få fast honom för något han sa. ¹⁴ De kom och sa till honom: »Mästare, vi vet att du håller dig till sanningen och inte bryr dig om vilken ställning någon har, för du ser inte till personen utan undervisar på ett sant och riktigt sätt om Guds väg. Är det rätt eller fel att betala skatt till kejsaren? Ska vi göra det eller ska vi inte göra det?« ¹⁵ Men han visste om deras hyckleri och sa till dem: »Varför sätter ni mig på prov? Ta fram en denar så att jag får se på den.« ¹⁶ De tog fram en, och han sa till dem: »Vems bild och inskription är det här?« »Kejsarens«, svarade de. ¹⁷ Jesus sa: »Ge kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.« Och de förundrade sig över honom.

Frågan om uppståndelsen

¹⁸ Sedan kom några saddukeer till honom, sådana som hävdar att det inte finns någon uppståndelse. De frågade honom: ¹⁹ »Mästare, Mose har gett oss denna föreskrift: *Om någon har en bror som dör och lämnar hustru efter sig men inte något barn, så ska han gifta sig med henne och skaffa efterkommande*

12.1 *en grop för vinpressen* Gropen (eller tråget) placerades nedanför platsen där man pressade (trampade) druvorna, så att druvsaften kunde rinna ner i den.

12.12 *var rädda* Eller: *kände rädsla*.

12.13 *herodianer* Se not till Mark 3:6.

12.14 *ser inte till personen* Ordagrant: *ser inte till en människas ansikte*. Detta är ett etablerat uttryck, där ansiktet endera representerar personen som sådan eller personens status och ställning.

12.10 *Stenen som husbyggarna ratade* Citat från Ps 118:22–23. Citatet fortsätter i Mark 12:11. **12.19** *Om 5~Mos 25:5*

åt brodern.²⁰ Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog utan att lämna barn efter sig.²¹ Då gifte sig den andre med henne, men också han dog utan att få barn, och på samma sätt gick det med den tredje.²² Ingen av de sju lämnade något barn efter sig. Till sist dog också kvinnan.²³ Hur blir det då vid uppståndelsen? Vems hustru ska hon vara när de uppstått? Alla sju hade ju haft henne som hustru.«²⁴ Jesus svarade: »Skälet till att ni går vilse, är inte det att ni varken känner skrifterna eller förstår Guds makt?²⁵ För när de har uppstått från de döda, varken gifter de sig eller blir bortgifta utan är som änglar i himlen.²⁶ Men när det gäller de döda och att de uppstår, har ni då inte läst avsnittet om törnbusken i Moseboken och hur Gud där säger till Mose: *Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud?*²⁷ Gud är inte en gud för döda, utan för levande. Ni går verkligen vilse.«

Frågan om det främsta budet

²⁸ En av de skriftlärda kom fram och hörde dem diskutera. Han märkte att Jesus gav dem bra svar och frågade honom då: »Vilket är det främsta budet av alla?«²⁹ Jesus svarade: »Detta kommer först: *Hör; Israel, Herren är vår Gud. Herren är en.*³⁰ *Du ska älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.*³¹ Sedan kommer detta: *Du ska älska din nästa som dig själv.* Inget annat bud är större än dessa.«³² Då sa den skriftlärde till honom: »Bra svarat, mästare! Det är sant som du säger: Han är en och det finns ingen annan än han.³³ Och att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft, och att älska sin nästa som sig själv, det är mycket mer än alla brännoffer och andra offer.«³⁴ När Jesus märkte att han svarade klokt sa han till honom: »Du är inte långt borta från Guds rike.« Då vågade ingen längre ställa frågor till honom.

Varning för de skriftlärda

³⁵ När Jesus undervisade i templet ställde han denna fråga: »Hur kan de skriftlärda säga att Messias är Davids son?«³⁶ David själv har sagt genom den heliga anden: *Herren sa till min herre: Sätt dig på min högra sida tills jag lagt dina fiender under dina fötter.*³⁷ David själv kallar honom herre, hur kan han då

12.19 Anspelningen på 5~Mos 25:5 är tydlig, baserad på innehållet, men den är bara delvis i citatform.

12.20 *barn* Grundtexten har ordet *sperma*, samma ord som i citatet från Septuaginta i föregående vers. Ordet betyder »säd«, men också överfört »avkomma« eller »efterkommande«.

12.23 *när de uppstått* Dessa ord saknas i vissa handskrifter.

12.24 *varken känner skrifterna eller förstår Guds makt* Alternativt: *varken förstår skrifterna eller Guds kraft*. I grundtexten delar de två objekten »skrifterna« och »(Guds) makt/kraft« på ett och samma verb, som kan översättas »ha kunskap om«, »känna« eller »förstå«.

12.26 *Moseboken* Grundtexten talar om Moses bok i singularis. Moseböckerna betraktades ofta som fem till antalet, vilket bland annat beror på att materialet var så omfattande att det krävde flera skriftrullar för att rymmas. Med preciseringen »avsnittet om törnbusken« är det uppenbart att det handlar om Exodus här.

12.26 *Abrahams Gud* Citat från 2~Mos 3:6.   **12.29** *Hör; Israel* 5~Mos 6:4–5

12.31 *Du ska älska din nästa* Citat från 3~Mos 19:18.   **12.36** *Sätt dig på min högra sida* Citat från Ps 110:1.

vara hans son?» Allt folket lyssnade gärna på honom,³⁸ och i sin undervisning sa han: »Akta er för de skriftlärda som vill gå omkring i långa mantlar och bli hälsade med respekt på torgen³⁹ och sitta längst fram i synagogorna och få hedersplatser vid middagarna.⁴⁰ De äter änkorna ur husen och ber långa böner för att det ska se bra ut. De ska få en desto hårdare dom.«

Den fattiga änkan vid offerkistan

⁴¹ Han satte sig mitt för offerkistan och iakttog hur folket lade pengar i den. Många rika gav mycket.⁴² Då kom en fattig änka och lade i två kopparmynt, det vill säga småpengar.⁴³ Han kallade till sig sina lärjungar och sa till dem: »Sannerligen säger jag er: Den här fattiga änkan har lagt mer i offerkistan än alla de andra.⁴⁴ För de gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon hade, allt hon hade att leva på.«

12.37 Versen fungerar som en brygga för innehållet. Flera översättningar väljer att starta ett nytt avsnitt med ny rubrik mitt i versen. Det förefaller omotiverat, i synnerhet som grundtexten saknar rubriker helt och hållet.

12.41 *offerkistan* Eller: *tempelkistan*. I anslutning till templet fanns en skattkammare med flera kistor där människor kunde lämna gåvor eller betala tempelavgifter.

12.42 *två kopparmynt, det vill säga småpengar* I grundtexten nämns först en grekisk mynttyp (»två *lepta*«). Markusevangeliets författare förklarar vad dessa mynt var värda genom att hänvisa till en romersk mynttyp, en *quadrans*. Värdet motsvarade 1/64 av en *denarius*, det vill säga 1/64 av en dagslön för en enkel arbetare.

Templet ska rivas ner

13 ¹När han lämnade tempelplatsen sa en av lärjungarna till honom: »Mästare, titta vilka stenar och vilka byggnader!« ²Då sa Jesus till honom: »Ser du dessa stora byggnader? Här kommer inte att lämnas sten på sten. Allt ska rivas ner.«

Början på födslovärkarna

³När han satt på Olivberget, mitt för tempelplatsen, och Petrus, Jakob, Johannes och Andreas var ensamma med honom, frågade de: ⁴»Säg oss: när ska detta hända, och vad är tecknet på att allt detta snart ska fullbordas?« ⁵Jesus började då tala till dem: »Se upp så att ingen för er vilse. ⁶Det ska komma många i mitt namn och säga: Det är jag, och de ska föra många vilse. ⁷När ni hör stridslarm eller rykten om krig, låt er då inte skrämmas. Det måste hända, men det är ännu inte slutet. ⁸Folk ska resa sig mot folk och rike mot rike. Det ska bli jordbävning på plats efter plats. Det ska bli hungersnöd. Detta är början på födslovärkarna.

⁹Men var på er vakt. Ni kommer att utlämnas åt rådsförsamlingar och pryglas i synagogor och ställas inför ståthållare och kungar för min skull, till ett vittnesbörd för dem. ¹⁰Evangeliet måste först förkunnas för alla folk. ¹¹När ni förs bort och ska utlämnas, oroa er då inte i förväg för vad ni ska säga, utan säg vad som ges er i den stunden. För det är inte ni som talar, utan den heliga anden. ¹²Syskon ska utlämna syskon till att dödas, och en pappa sitt barn. Barn ska resa sig mot sina föräldrar och döda dem. ¹³Ni ska bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet ska bli räddad.

De sista dagarnas lidanden

¹⁴När ni ser den vanhelgande skändligheten stå där den inte borde – förstå detta, du som läser – då ska de som är i Judeen fly upp i bergen. ¹⁵Den som är på taket ska inte komma ner och inte gå in för att hämta något från sitt hus, ¹⁶och den som är ute på åkern ska inte vända tillbaka för att hämta sin mantel. ¹⁷Ve dem som väntar barn eller ammar i de dagarna! ¹⁸Be att det inte sker om vintern, ¹⁹för de dagarna kommer att innebära ett sådant lidande som inte har funnits alltsedan Gud i begynnelsen skapade världen och ända till nu, och heller aldrig mer ska finnas. ²⁰Om inte Herren hade förkortat den tiden skulle ingen människa bli räddad. Men för dem han har utvalt, för deras skull har han förkortat den tiden. ²¹Och om någon då

13.5 Här börjar ett långt tal av Jesus om tidens slut. Det sträcker sig ända till Mark 13:37.

13.6 *Det är jag* Ordagrant: *Jag är*, vilket också kan fungera som en anspelning på gudsnamnet. Jfr Mark 6:50 och 14:62.

13.9 *vittnesbörd* En ordagrann översättning av det grekiska ordet. Innebörden kan vara att de får tillfälle att i ord och handling vittna om evangeliet (Mark 13:10–11) eller att deras lidande blir ett vittnesbörd mot makthavarna.

13.12 *pappa* Eller: *far*.

13.17 *i de dagarna* Uttrycket är etablerat i samtida judisk apokalyptik.

13.19 *i begynnelsen* Ordagrant: *från skapelsens begynnelse*. Jfr Mark 10:6 med not.

13.14 *den vanhelgande skändligheten* Dan 9:27; 11:31; 12:11; 1~Mack 1:54

säger till er: Titta, här är Messias, eller: Titta, där är han, så tro inte på det. ²² För falska messias och falska profeter ska träda fram och göra tecken och under för att försöka leda de utvalda vilse. ²³ Var på er vakt. Jag har sagt er allt i förväg.

Människosonen ska komma

²⁴ I de dagarna, efter detta lidande, *ska solen förmörkas och månen inte ge något ljus.* ²⁵ *Stjärnorna ska falla från himlen och makterna i himlen skakas.* ²⁶ Då ska de få se Människosonen komma bland molnen med stor kraft och härlighet. ²⁷ Och då ska han sända ut änglarna och samla sina utvalda från de fyra väderstrecken, från jordens yttersta gräns till himlens yttersta gräns.

Liknelsen med fikonsträdet

²⁸ Lär av en liknelse med fikonsträdet. När kvisten blivit mjuk och bladen spruckit ut förstår ni att sommaren är nära. ²⁹ På samma sätt förstår ni, när ni sett detta ske, att han kommit nära och står vid portarna. ³⁰ Sannerligen säger jag er: Detta släkte ska inte förgå förrän allt detta skett. ³¹ Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig någonsin förgå.

Uppmaning till vaksamhet

³² När den dagen eller timmen kommer vet ingen, varken änglarna i himlen eller Sonen, ingen utom Fadern. ³³ Var på er vakt, håll er vakna, för ni vet inte när tiden är inne. ³⁴ Det är som när en man är på resa: Han har lämnat sitt hus och överlåtit ansvaret till sina tjänare, med en särskild uppgift för var och en, och befallt portvakten att vaka. ³⁵ Håll er alltså vakna, för ni vet inte när husets herre kommer, om det blir sent på kvällen, mitt i natten, när tuppen gal eller tidigt på morgonen. ³⁶ Gör det, så att han inte plötsligt kommer och finner er sovande. ³⁷ Vad jag säger till er, det säger jag till alla: Håll er vakna!«

13.22 *falska messias* På grekiska *pseudochristoi*. Det hade förekommit en del messiaspretendenter under det första århundradet. Se Apg 5:36–37.

13.22 *för att försöka leda de utvalda vilse* Ordet »föra vilse« är här förstärkt med prefixet »bort« jämfört med Mark 13:5–6 ovan.

13.26 *Då ska de få se Människosonen komma* Annan möjlig översättning: *Då ska Människosonen ses komma.*

13.30 *förgå* Det finns inget fullgott alternativ till ordet »förgå« på svenska. Den ursprungliga innebörden av det svenska ordet är träffande. Det betyder: »löpa förbi och komma till sitt slut«. Jfr den betydligt vanligare substantivformen »det förgångna«. I Mark 13:30–31 har verbet »förgå« tre olika subjekt: släkte, himmel och jord, mina ord.

13.33 I vissa handskrifter finns här tillägget »och be«.

13.24 *solen* Citat från Jes 13:10   **13.25** Jes 13:10; 34:4